

den høitagtede Finanzministers Vttringer blot tillade mig at nævne, at jeg ikke troer, at man af Udvalgets Betænkning skal kunne udelede, at det har villet svække Tilliden til den Betænkning, der er bleven afgiven af de 10 Mænds Forsamling i Vestindien. Udvalget har taget alt det Hensyn til disse 10 Mænds Betænkning, som det burde tage; og det har paa ingen Maade sat sig i Opposition enten mod den Betænkning, som af dem er afgiven, eller mod Regjeringens Forslag og Udtalelser, men det har efter sin Pligt fremsøgt det, som det maatte antage at være i Colonierne sande Interesse. Det har altsaa ikke i fjerneste Maade villet bekynde disse 10 Mænd, paa Grund af en utilbørlig Hensynstagen, at have vedtaget og indrømmet Noget, hvis Uhenfigtsmæssighed og Urigtighed de erkjendte, og, naar jeg har tilladt mig at ytre, at det vel kunde være muligt, at disse 10 Mænd havde taget noget Hensyn til Maaden, paa hvilken det nu foreliggende Forslag var fremkommet, saa er dette ikke nogen Beflydning imod disse Mænd; thi det er jo vitterligt, at Enhver kan influeres af Hensyn, som i og for sig kunne have megen Vægt, og at der ogsaa bør tages Hensyn hertil. Men, selv om disse Mænd kunde have taget noget Hensyn til det, som er berørt, hvilket jeg dog ingenlunde har paastaet, saa vilde dette ikke af dem kunne betragtes som noget Dadelværdigt. Den høitagtede Finanzminister har imidlertid alene holdt sig til denne Deel af mine Vttringer, og har derimod ikke taget Hensyn til den anden Deel, hvortil den var knyttet, og det var den, at jeg meget betvivler, at disse 10 Mænd have anseet sig kompetente til at gjøre noget forandret Forslag i den heromhandlede Henseende. Jeg antager nu, at de ikke have anseet sig berettigede til at fremkomme med saadanne Forslag, og jeg veed ikke, om deres Mening, hvis denne har været af den Besskaffenhed, som jeg mener, har været aldeles ugrundet; thi de vare ikke kaldede til at modsætte sig dette Forslag eller til at forlæste det, men de vare kaldede til at afgive Betænkning over det, saaledes som det for dem var fremkommet. Rigsdagen derimod befinder sig i en ganske anden Stilling; den har Myndighed og Forpligtelse til at udtale

sig imod Lovudkastet, saafremt den finder, at dette ligger af en saadan mindre Fuldkommenhed, som gjør det tilraadeligt, at det ikke udkommer som Lov. I denne Stilling befandt, saavidt jeg skjønner, de 10 Mænd sig ikke, der havde at afgive Betænkning over Lovudkastet. Naar det af den høitagtede Finanzminister er yttret, at Regjeringen maatte finde Betænkelse ved strax at gjøre Forslag i en saadan Retning, som Udvalget har bragt i Forslag, selv om den maatte ville tilegne sig de Anskuelse, som ere yttrede i Betænkningen, og som synes at blive stadfæstede af Landssthinget, nemlig at oprette tvende Raad istedetfor eet, saa maa jeg dog derved erindre, at, forsaavidt som den høitagtede Minister har fundet denne Betænkelse i moralisk Henseende derved, at man maatte besværgte, at den Samling af Mænd, som det blev overladt at drøfte et saadant Forslag i Vestindien, kunde finde sig ligesom afskaaren fra at udtale deres Overbeviisning om Hensigtsmæssigheden af at danne tvende saadanne Raad istedetfor eet, saa, siger jeg, maa jeg udtale, at denne Betænkelse forekommer mig ikke at være ganske grundet; tvertimod, hvis en saadan Samling af Mænd, der fik det Hvert, at afgive sin Betænkning over et nyt Lovforslag, hvortil der fandtes optaget en Bestemmelse om tvende Raad istedetfor eet, ikke skulde billige, at en saadan Institution oprettedes, maatte den i de Forhandlinger, som allerede vare foregaaede ved denne Sags Behandling i Landssthinget, have fundet, at der ikke kunde paalægges den nogen Hindring, nogen endogaa Ikke-berettigelse til at fremkomme med et saadant Forslag; men den maatte, efter min Formening, saa forekommer det mig, snarere finde sig opfordret til at vedblive det Forslag, som af Regjeringen i det tidligere Udkast var gjort, den maatte finde sig bestyrket ved, at Regjeringen nu havde overladt et Forslag af en modsat Besskaffenhed til dens Betænkning, til at ytre sig netop i den Retning, hvori den maatte finde, at dens Pligt foreskrev den at ytre sig, og jeg troer ikke, at Finanzministeriet vilde paatage sig et stort moralisk Ansvar, ved under de givne Omstændigheder at overlade til en saadan Samling,